

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 3. Epistola S. Leonis ad Dioscorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Canones fieri, S. Cyrillus ad Episcopos Lybiae, & Pentapoleos epistolas dedit, A. C. 444. eisque præcipit, ut in vitam ordinandorum exacte inquirant, an coelibes essent, an uxores haberent, & a quo tempore, an ab Episcoporum aliquo fuissent exclusi, aut quodam Monasterio pulsati, ut non nisi viri liberi, & irreprehensibiles ordinarerentur.

§. III.

Epistola S. Leonis ad Dioscorum.

Sancto Cyrillo in Sede Alexandrina successit Dioscorus, ejus Archidiaconus, de cujus virtutibus præsertim modestia, & humilitate apud omnes ingens erat opinio. Uxorem non duxerat; in ipso Episcopatus exordio populi Alexandrini amorem eo sibi conciliavit, quod Pistoribus, & Cauponibus mutuas pecunias sine usura dederit, quo panem candidum, & vinum generosum vili pretio plebi vendere possent. At vero ferebant, ipsum, ut pecuniæ ad præstandum hoc Beneficium suppeterent, easdem a S. Cyrilli Hæredibus, quos fœde calumniatus esset, extorsisse. Possidonium Presbyterum Romam misit, qui S. Leonem Papam de ejus ordinatione certiores redderet; is respondit data epistola vigesima prima Junii anno 445. quædam observanda monet, ut æqualis ubique Disciplina vigeret,

Theod. epist. 60. Liberat.

c. 10.

Epist. II. al. 81.

Hist. Eccles. Tom. VI.

Bb

di-

Sæculum V. A. C. 445. **dicens,** nullum se dubitare, quin S. Ma-

cus eadem suæ Ecclesiæ præcepta, & S. Petrus, **cujus** Discipulus fuisset, Romæ tradidisset. (*) Vult igitur S. Leo, ut Alexandrini æque ac Romani morem se-

Sup. XXVI vent, atque ordinationes Presbyterorum, **S. 56. ep. 4.** & Diaconorum non nisi die Dominica **ad Anast. c. 6.** fiant; tam Ordinem conferentes, quam

recipientes jejuni sint. Jubet etiam, ut in majoribus festis, si tantus sit populæ affluxus, ut omnes ingredi non possint, Sacrificium haud difficulter sapius offeratur, & toties, quoties illam Ecclesiæ populi multitudo impleverit, additque hunc Ecclesiæ Romanæ morem esse. (**)

Sup. XXV. Ex his videmus, illo adhuc dum tempore Romæ, & Alexandriae S. Sacrificium etiam festis Solemnibus in una tantum Ecclesia fuisse oblatum. Cæterum S. Leo dicit, Presbyterum Possidonium consuetudines

S. 12.

(*) Signum Communionis, & Auctoritatis.

(**) Hier hat das zarte Gewissen unserm Uebersetzer wiederum nicht erlaubet, das Wort: Sacrificium eigentlich zu nennen, sondern nur mit dem allgemeinen Ausdruck: Gottesdienst, zu übersetzen, damit sich seine Glaubensgenossen nicht daran stoßen möchten. Uebrigens wird hier wider die Herten Protestanten erwiesen, daß man schon zu Anfang dieses Jahrhunderts den Gottesdienst, Sacrificium das ist, das Heil. Messopfer öfter in einer Kirche wiederholet habe.

tudines Romanas, ob frequentes in ur-
 bem Profectiones, optime novisse. Hinc A. C. 415.
 idem fuisse creditur, quem S. Cyrillus
 ad S. Cœlestinum Papam miserat.

§. IV.

*Querelæ contra S. Hilarium Arela-
 tensem.*

Inter hæc Celidonius, Episcopus Galliæ, Leo ep. 10.
 Romam veniens, querebatur, quod al. 89.
 a S. Hilario in Concilio fuisset depositus. vita S. Hi-
 S. Hilarius, Diœceses suæ Provinciæ pro lar. Arel.
 more visitans, in illam urbem cum S. Ger- c. 16. 17.
 mano Antissiodorensi venit, cujus Celi-
 donius erat Episcopus; conjicere licet,
 hanc urbem in Provincia Viennensi fuisse
 sitam. Ipsi adventantibus, illico Prima-
 res civitatis, populusque adsunt, Celido-
 nium accusantes, quod olim viduam ac-
 cepisset uxorem, & tempore, quo Magi-
 stratum gessisset, in quosdam mortis sen-
 tentiam pronuntiaffet. (*) S. Hilarius,
 & S. Germanus jusserunt, ut advocaren-
 tur testes, alii quoque exploratæ pietatis
 Episcopi ad ipsos convenere, causa, ut par-
 erat, ponderata, accusationis momenta
 prolata, atque juxta Sacræ Scripturæ præ-
 cepta judicatum, oportere, ut Celidonius
 sponte sua Episcopatu cederet. Ab hac
 B b 2 igitur

(*) Exemplum Irregularitatis ex Bigamia, &
 Defectu Lenitatis.